

СЛАВЯНИНЪ

ИСТОРИЧЕСКИ ВЕСТНИКЪ

Редакторъ: Боянъ Станчевъ.

Абонаментъ:
за 1 година 60 лв., 6 м. 30 лв.
За реклами:
2— лева на кв. см.
Излиза въ понеделникъ.
Адресъ: редакция „Славянинъ“
Варна.

Шуменци въ Варна!
Поддръжте връзка съ Вашия
роденъ градъ, като следите
редно ежедневника
„ШУМЕНСКА ПОЩА“
намира се въ магазина
: „Дълово Бюро“ :
ул. „6 септември“ — Варна

Вчерашниятъ митингъ противъ управлението на Сговора.

протестното събрание въ Юнашкия салонъ на опозиционния блокъ. Събрание на работниците въ зала Съединение. Резолюциите.

Вчера преди обѣдъ бюрата на: радикалната, демократическата (дветъ крила), национал-либералната, (дветъ крила) партия и земеделския съюзъ (Врабча 1 и Ст. Загора) бѣха свикали протестно събрание противъ днешното правителство.

Събранието откри лидера на радикалитъ г. Жеко Желязовъ, който въ добре аргументирана речъ завърши съ лозунга: „Долу днешното управление, долу Сговора!“

Следъ него говори демократическия лидеръ г-нъ Христо Мирски, който подчерта сплотеността на опозицията въ днешния съдебенъ моментъ и порица 7 годишното управление на Сговора.

Трети говори г. Драгой Пенковъ — национал-либералъ, който изтъкна, че сговора се крепи съ реконструкции и нѣма да падне, а трѣбва да бѣде съборенъ съ общитъ усилия на българския народъ.

Г. П. Даскаловъ — демократъ, добре аргументирано изтъкна пагубното и прахосническо управление на сговора, като каза, че ние днесъ сме въ състояние на мъртво външение, което може да се разрази въ буря и всичко да помете.

Ани Андреевъ, като представител на Б. Земеделски Народенъ Съюзъ (Врабча 1) изтъкна, че следъ войната земл. правителство, при едно лошо наследство, урегулира стопанския и економич. животъ на страната, за да дойде следъ 9 юни Сговора и докара днешното плачевно положение.

Никола Димитровъ (земеделец-драгивистъ) изтъкна, че следъ 9 юни надъ българската село е надвиснала демонската ржка и не му дава да диша — отпрати апелъ за сплотяване на опозицията и поведжане жестока борба за сваляне на Сговора.

Ст. Пешевъ — национал-либералъ, съ пламенно слово разкритикува пагубното управление на сговора и изтъкна, че Държавния Глава не сжестува само за церемония, а трѣбва да влезе въ своитъ прерогативи за премехване на днешното правителство, което стои на властъ противъ волята на народа.

Следъ това г. Пешевъ прочете резолюция, съ която високо се протестира противъ днешната безчувствена и безгрижна къмъ народнитъ интереси власт и настоятелно иска смѣната на тая власт: апелира къмъ цѣлия български народъ да поведе усиленъ борба за налагане ново управление изхождаше отъ народа, което да избави страната отъ днешното тежко положение и да създаде условия за вътрешенъ миръ и стопански напредъкъ.

Следъ събранието цѣлото множество се отправи до плещата предъ общинското управление отъ кждето се разотиде.

Събранието на работниците.

Едновременно съ общоградския митингъ, свиканъ отъ всички политически партии, въ зала „Съединение“ се състоя протестното събрание на работническата партия — масово посещение. Събранието откри съ речъ работническиятъ лидеръ г. Аврамъ Гачевъ, следъ което ладе думата на г. Димитър Янакиевъ, добъръ работнически трибуна. Г-нъ Янакиевъ заяви, че говори отъ името на Българския Нар. Съюзъ? Той добре аргументирано разкритикува пагубното управление на сговора и плевдари за селско-работническа власт. Следъ него говори Ас. Бояджиевъ — работникъ отъ София, въ сжщия смисълъ и духъ.

Праздника на просвѣтатата въ Варна.

Зачека биде отпразднуванъ съ подобающа тържественостъ празника на славянскитъ просвѣтителъ Св. Св. Кирилъ и Методий. Дълги колони отъ ученички и ученици на всичкитъ български и инородни училища се отправиха за площада предъ катедралата. Тамъ биде отслуженъ молебенъ, следъ което учителя Д. Николовъ държа речъ за значението на празника. Сборенъ хоръ отъ прогимназитъ и гимназитъ, съвмѣстно съ ученическитъ музикантски хорове изпълниха тържественъ химнъ на Св. св. Кирилъ и Методий.

На чело съ икони на светитъ братя и венци се зареди грандиозна манифестация.

Маршируваха основнитъ училища, следъ тѣхъ ерменското, еврейското, турското и французкитъ училища. Прогимназитъ на чело съ музиката на 3 а прогимназия преминаха въ добъръ редъ. Държавната девическа гимназия „Мария Луиза“, на чело съ своята музика, подъ диригентството на г-ца В. Кръстева предизвика възторгъ средъ гражданството, което съ ржкоплескане и бурни одобжения поздравя ийнитъ редове на девичитъ. Тукъ му е мѣстото да споменемъ, че тази гимназия си намѣри нейсетне майстора. Енергичниятъ и неумримъ директоръ г-нъ Илия Кермаковъ въ две годишенъ трудъ можа да стегне и насади истинска дисциплина въ това учебно заведение. Безукоризнената маршировка, хубавата еднобразна форма, целомъдреното, сериозно държане на ученичкитъ направиха отлично впечатление на хилното гражданство.

Хубавитъ впечатления отъ девическата гимназия, бѣха помрачени отъ лошото представяне на държав мжка гимназия: найразнообразно облечени ученици, съ разкопчани куртки, не особено добро държане на нѣкои класове, разговори, провиквания, качачки, смѣхъ правеха лошо впечатление на гражданството.

Търговската гимназия на чело съ хубавата си музика и студентитъ отъ търговската академия се представиха въ отличенъ видъ.

Морското училище, специалнитъ морски школи, рибарското училище, професионалното занаятчийско училище на сирацитъ отъ войнитъ се представиха сжщо въ отличенъ видъ. Колкото сж добре съгласени последнитъ, толкова сж зашеметени сирацитъ, отъ другитъ училища. Съ свършено износени вехти дрехи, занемарени, съ външенъ видъ сжщински сираци... и това сж децата на нашитъ загинали герои...

Нѣма ли да се засрамятъ факторитъ, въ чиито ржце сж повѣрени сирацитъ отъ войнитъ? Манифестацията завърши въ морската градина, кждето бидоха положени венци на бюстоветъ на Ботевъ, Левски, Паисий и Вазовъ. Следъ обѣдъ бѣха устроени игри и веселия въ всички училища.

Именния день на великия Князь Кирилъ Владимировичъ.

Руската колония — емигрантитъ въ Варна отпразнуваха и тази година на Св. Св. Кирилъ и Методий тезоименния день на великия Князь Кирилъ Владимировичъ законния претендентъ на руския престолъ, като най-старши потомъкъ на династията Романови. Въ бирарията на Василий Петровичъ

Карауловъ, бившъ гвардейски полковникъ, въ VI участъкъ, на Евксинградското шосе, се събраха вечерта емигрантитъ, кждето въ интименъ кръгъ си спомниха за своята сжжа родина. Казаха се хубави слова и благопожелания за славянството. Пиха се наздравци за Н. В. Царъ Борисъ, за великия Князь Кирилъ Владимировичъ, за руския и българския народи. Бѣха изпѣти националнитъ химни „Шуми Марица“ и „Боже Царя Храни“.

Веселието продължи до полунощъ въ интимна беседа и спомени за родината.

Засѣданията на висшия управителенъ съветъ на земеделскитъ.

София 26. Вчера биде открито засѣданието на висшия управителенъ съветъ на земеделския съюзъ — Врабча 1.

Секретартъ на съюза Ал. Радоговъ направи обстояно изложение за политическото положение и състоянието на Съюза.

Следъ него говори редакторъ на в. „Земеделско знаме“ Дим. Гичевъ, който докладва за положението на вестника и съюзния печатъ.

Тази сутринъ говори председателя на парламентарната група Георги Марковъ, който направи съответенъ докладъ.

Следъ него взема думата Христо Бевъ, който докладва за положението на съюзната каса.

Дебатитъ се водятъ на примирителенъ тонъ и всички сж въодушевени отъ съюзно то единство, което искатъ да запазятъ на всѣка цена.

Засѣданието продължава.

Търговскиятъ договоръ съ Турция приготвенъ и ще бѣде подписанъ.

Ангора 25. Търговскиятъ договоръ между Турция и България е окончателно редактиранъ и приетъ. Подписването му ще стане утре 27 май.

Премиятъ за нашитъ читатели.

Печелятъ премиитъ отъ бр. 10 на в. „Славянинъ“ — единъ билетъ за кино „Роялъ“ — най-добре уредениятъ кинотеатъръ въ Варна:

1. Ламби Антоновъ — агрономъ отъ Плевенъ;
2. Василь Павурджиевъ — Пакадоръ — журналистъ отъ София и
3. Димитъръ Копринковъ — комисонеръ — Варна.

Билетитъ важатъ за 1 представление до 1 септември т. г. Печелятъ премиитъ обещани въ бр. 11 на „Славянинъ“ ония читатели, въ които сж попаднали броеве съ обявлението на Киличъ Андрея, на първа страницъ, сложено наопаки

Въ колбасница СТРАНДЖА ПЛАНИНА

на ул. 6 Септември № 11, срещу аптеката Русевъ, ще намерите най хубава

ПРЕСНА ПАСТАРМА

Сладкоумецътъ Богословъ е приготвилъ пастармата най-прецизно. Опитайте за да се увѣрите!

Къмъ новитъ абонати на в. „Славянинъ“

Добриятъ приемъ, съ който биде посрещнатъ в. „Славянинъ“ отъ трезвитъ читатели улесни тежката ни задача по неговото възобновяване.

Наистина спъникитъ, които ни се правиха до сега, сж отъ естество да разочароватъ и най ревностния издатель на вестникъ, обаче съ съчувствието на интелигентни читатели отъ градове и села ние ще преодолеемъ всички незгоди, за да закрепимъ единъ се риозенъ седмичникъ, който да преминава отъ ржка на ржка въ семейството и да се чете въ читалищата презъ цѣлата седмица.

Понеже намъ систематически се пречи на ржната продажба, ние ще се спремъ на абонаментната система на плащане чрезъ пощата. Ето защо изпращайки настоящия брой до препоржчани ни просветени граждани отъ села и градове, читалища и кооперации, ние ги молиме да станатъ наши абонати.

За подкрепата, която ни дава всѣки абонатъ на „Славянинъ“, ще има право на 1 безплатна малка реклама въ вестника.

Желаящитъ да поискатъ отъ редакцията съ една карта излъзлитъ броеве.

Нежелающитъ да получатъ вестника да го върнатъ съ бележка — отказва.

в. „Славянинъ“ — Варна

Варненска Популярна Банка

Площадъ „Независимостъ“ (Мусалпа)

Ко перативно Сдружение за кредитъ и доставки, основано 1910 год.
КАПИТАЛЪ лева 21 000,000
Запасенъ фондъ и фондъ съмнителни вземания . лева 6 300,000
Разни други фондове лева 252,000
ДЪРЖАВЕНЪ КРЕДИТЪ на разположение . лева 20 000,000
ВЛОГОВЕ лева 65 000,000
Собствени здания въ гр. Варна на стойностъ . лева 2 200,000

Извършва преводи

до всички градове и по-големъ села въ страната.

Приема ефенти за инкасо

Приема срочни и безсрочни влогове съ 9—9.5 и 10% год. лихва.

Детски спестовни влогове

приема съ 10% год. лихва, при 6 месечно капитализиране, като банката плаща следущия се данѣкъ върху лихвитъ

Издава удостоверения за гарани

по участие въ търгове, за неотклонение отъ сждебно дирене, обезпечение на искъ и др.

Извършва доставки

на равни материали за членоветъ си.

Глушава шега Абатътъ Море

предсказва сухо лѣто

Известниятъ французски метеорологъ абатъ Море, който се прославя съ своитъ изключително точни предсказания за времето е публикувалъ предсказания за 1930 год. Въпреки хладната пролѣтъ, тсва лѣто щѣло да бѣде много горешо и сухо. Освенъ това ще има силни бури.

Курортна Варна лѣкува и заздравява.

Варна отъ години не помни заразни болести.

ВНИМАНИЕ!

Всѣки ще поднови дрехитъ, като ги даде на ХИМИЧЕСКО ЧИСТЕНЕ ПАРНО БОЯДИСВАНЕ И ГЛАДЕНЕ само при

АТЕЛИЕ „Прогресъ“

ул. „6 септември“ № 4 на

Я. Т. ВАСИЛЕВЪ

Работа съ доказана добросъвестностъ и гаранция

Не се лѣжатъ отъ громкитъ и панаирджийски реклами. 5—10

100 годишно вино

По случай 100 год. юбилейтъ на независимостта на Белгия, радъ Албертъ получилъ свое бразенъ подарѣкъ португалското правителство изпратило а краля 24 бутилки старо вино. Това вино е на възраст 100 години, което независимостта на Белгия.

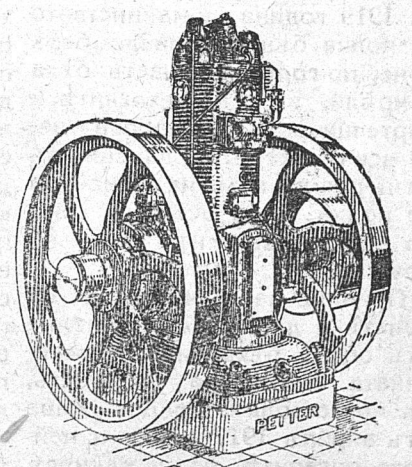
Виното е два вида: мадера и портвайтъ отъ 1830 г.

Морскиятъ плажъ въ Варна укрепва здравето на всички деца.

АНГЛИЙСКИ НАФТОВИ И ДИЗЕЛОВИ МОТОРИ

отъ 1 1/2 до 2000 к. сили

НАЙ-ДОБРИТЪ ВЪ СВѢТА

:ПЕТТЕРЪ:

Всѣкога на складъ — и бързи доставки

Искайте оферти отъ представителя

ВАСИЛЬ СТ. ДОБРЕВЪ

ул. „Габровска“ 13 — Варна

Търговци Строители Техники Чинииници Доминани

всѣки отъ васъ въ услуга на предприятието си може да има съ малко пари и на дълго изплащане елегантния, здравия и лекия

велосипедъ DURKOPP

Отъ Киличъ Андрея
Телеф. 342

Отъ 1 май т. г.

вестникарската агенция „КУРИЕРЪ“ — гр. Провадия се помещава временно въ здании на Асенъ Геновъ срещу вастрахователното д-во „България“ на главната улица. Отъ вестн. агенция „Куриеръ“ Н. Бакарджиевъ

Цанко Бакаловъ Церковски

(по случай четири години от смъртта му).

В живота си той бѣхъ тихъ, скромнъ.

Такъвъ е и въ поезията си. Животътъ му верига отъ страдания, бавно премина презъ кървавия низъ на вѣковете, обогрѣнъ отъ кръвта на едно добродушно и тихо сърце.

Огиде и заглѣхна да тупти една благородна душа, но остана да пѣе на вѣки тукъ при насъ свещенния гласъ на неговото сърце.

Кой не познава Цанко? — Нежния пѣвецъ на селскитѣ несли и радости, поета на родното село и жълтата ржъ, която трепти като криле на ангели низъ моравата топлина на лѣтото.

Поезията на Цанко Церковски не е голѣма. Той ни остави малко литературно богатство, но скъпо и ценно.

Ограсналъ отъ малтъя средъ природата, радвалъ се на нейната красота и девственостъ, той бѣхъ неинъ синъ и като такъвъ, тя осгави дълбоки бразди въ душата му. Цанко пѣе за нейната красота, за красотата и идилличността на селото, въ което той прекара по голѣмата частъ отъ своя животъ. И затова неговата поезия е толкова свежа и топла. Отъ всѣко негово стихотворение лѣха мириса на родната прѣстъ, нево

лата на селянина, и слънчевия блѣсъкъ на безкрайното поле. Церковски пѣе за радоститѣ и скърбитѣ на селото и съ то ва той съ право е нареченъ Поета на селскитѣ радости и скърби.

Чуждъ на западно европейскитѣ влияния, далечъ отъ покварата на града, той написа стихове въ които трепти обичта му къмъ родното и битовото. Всѣка една неговъ пѣсенъ е изпѣта изкриво и непринудено съ много красота, съ много простота и лѣризъмъ.

Церковски написа и редица разкази изъ селския животъ. И въ тѣхъ той е непринуденъ и искренъ, описва смѣло селото, съ пѣстри картинки и весели или жаловити истории.

Напоследѣкъ той се впусна и въ романа (изъ гѣнитѣ на сърцето), съ него още повече се наложи, но за жалостъ въ това направление, не можа да се доразвие, защото изморенъ отъ живота и политическитѣ борби, смъртта рано го отнесе.

Все пакъ творчеството на Церковски, въпреки и малкото, не може да се отрече. Той е единственъ, истински поетъ на селото!

И ще остане да живѣе още много години въ сърцата на всички приятели на селото.

Хру.

МОРСКА ТРИБУНА

Дѣлото по потъването на „Едгаръ Кинъ“.

На 20-т. м. морскиятъ съдъ въ Брестъ (Франция) е започналъ разглеждане дѣлото на капитанъ Бенуа, командиръ на учебния корабъ „Едгаръ Кинъ“, който потъна на 3 януари т. г. при Бѣлия Носъ на Африканския брѣгъ. Корабътъ се натъкналъ на подводна скала, получилъ пробойна и потъналъ.

Споредъ морскитѣ закони, всѣки капитанъ на загиналъ паракоръ се дава подъ съдъ, независимо до колко е виновенъ. Следствената комисиия е дала заключение, че капитанъ Бенуа доблестно изпълнилъ своя дългъ и не е виновенъ за нещастieto. На морската карта, отъ която той се е ползвалъ и която е последно издаване 1929 год., не били отбѣлзани подводнитѣ скали, следствие на което той не е можалъ да предвиди грозящата го опасностъ.

„Графъ Цепелинъ“ въ южна Америка.

Берлинскитѣ вестници се пълнятъ съ подробности за последния полетъ на „Графъ Цепелинъ“ за Южна Америка.

Въ Севилия (Испания) му е направенъ възторженъ приемъ. Билъ даденъ банкетъ въ присъствието на испанския престолнаследникъ, Алфонсъ Орлеански и Инфанта Беатриче. Не били произнесени никакви речи. Менюто било „въздухоплавателно“ — суша Блерио, пилета, а ла Линдбергъ и т. н.

Опитътъ на журналистѣ да получатъ интервю отъ д-ръ Екенеръ, останалъ безуспѣшенъ. Последниятъ заявилъ, че е забравилъ и на пасажеритѣ си да даватъ интервюта на журналисти. Всѣкитѣ Екенеръ призналъ, че дълѣта на настоятелъ му летене е да прелети надъ екватора. Всѣки пасажеръ отъ Европа за Америка плаща 26 хиляди марки.

Отъ Севилия дирижаблъ е взелъ 5 тона вода, за въ случай на нужда надъ екватора.

Лъвътъ на Сесилъ Сорелъ.

Знаменитата французка артистка, Сесилъ Сорелъ, се е завърнала отъ Алжиръ, където е играла презъ днитѣ на юбилейнитѣ тържества.

Артистката е донесла съ себе си въ Парижъ, една 5 месечна лъвица, която тя е наименувала, Хзмида.

Вестницитѣ описватъ красота на младия звѣръ, както нѣкога описваха тигъра на Сара Бернардъ.

Похватитѣ на артистичнитѣ реклами не се менаватъ!

Споръ

за крѣвата на Наполеона.

Крѣватътъ, на който е умрѣлъ Наполеонъ напоследѣкъ е принадлежалъ на графиня Лапейрозъ, внучка на графъ Монтолонъ, адютантъ на Наполеонъ I. Тя предала крѣвата на антикваря Петави съ поръчение да го продаде за 100,000 франка. Крѣватътъ билъ изпратенъ въ провинцията и изчезналъ.

Графиня Лапейрозъ завела оубаго дѣло противъ Петави, обаче съдътъ далъ заключение, че тя трѣбва да предаде и граждански искъ.

Петави билъ осъденъ на 8 месеци строгъ тъмниченъ затворъ, за гдето по измамнически начинъ е изтргналъ отъ графинята редъ ценни книжа.

Сгодени стояли 43 години

Въ Мадридъ (Испания) е отпразднувана една много интересна сватба поминалата седмица. Въ църквата св. Мартинъ се венчала една двойка — младоженецътъ на 82 години и невестата на 80 години.

Тѣ стояли сгодени 43 години и презъ течение близо на половинъ вѣкъ, сгоденикътъ ходѣлъ почти ежедневно въ дѣмътъ на своята сгоденица, където прекарвалъ въ разговоръ само половинъ часъ съ нея и си отивалъ.

Климатътъ въ Варна къкува всички детски болести.

събиралъ храна въ околността на с. Витенци, Велешко, съ вѣдалище гр. Велесъ. Полкоската градина, въ землището на гр. Прилѣпъ, не можеше да задоволи нуждитѣ на полка. Първо мѣстото ѝ не бѣше тамъ, защото поради голѣмото разстояние до позицията на полка и липсата на съобщителни средства, никога не даваше на полка пресенъ зеленчукъ. Набраниятъ отъ полковата градина зеленчукъ се пренасяше въ кошове до гара Трояци, отъ гдѣто се прехвърляше въ сандѣци, за да не бѣде изкреденъ при превозване по въздушната линия презъ с. Дюкя, с. Мелница до въздушната станция св. Пантелеймонъ, отъ гдето се превозваше на волски кола до разходния продоволственъ складъ на полка, тѣй наречениятъ „Червенъ складъ“, поради това, че бѣше бѣздисанъ отъ вѣтъ червено. Този складъ отстоеше на цѣли 18 километра отъ позицията на полка и пренасянето отъ тукъ ставаше на товарни коне. Това разстояние можеше и неложително бѣше да се съкрати, като се премѣсти този складъ по-близо до позицията на полка, както бѣха направили всички сѣдмни полкове, но заведующия прехраната намираще тукъ по-голѣмо спокойствие и си противопоставяше на виски опити на по-горното началство да се премѣсти този складъ по-близо до позицията Държането на разходния продоволственъ складъ и органиитѣ на прехраната на цѣли 18 километра въ тила на позицията бѣше противно на положението и престѣпно.

До колко бѣше безразборенъ разхода на хората въ домакинството иде да покаже факта, че бѣха създадени още 4 полкови склада за облѣкло,

Стенографна колона

Д-во „Приморски стенографъ“

Преди нѣколко дни въ Варна се основа гражданско стенографно дружество „Приморски стенографъ“.

Очевидно нуждата отъ подобно дружество бѣ твърде назрѣла, та основаването му не може освенъ да радва всѣкого, толкова повече, че дружеството си е поставило за задача: да обучава и усъвършенствува членовѣтъ си въ стенографията и практическото ѝ приложение; да насажда и разпространява между гражданството стенографията и да работи за усъвършенстването на последната, като за реализирането на тая си задача: ще открива курсове, ще урежда съзски, реферати и др.

Важно е да се отбележи, че при дружеството ще бѣде учредено стенографно бюро за стенографиране речи, сказки, беседи и др., обстоятелство тоже отъ обществена важностъ, защото това бюро ще може да бѣде ангажирано отъ обществени, политически и др. организации, желающи изнасянитѣ отъ тѣхъ речи и др. да бѣдатъ стенографирани.

Както се вижда работата на дружеството не е малка, не е и лека, но отъ значение и благодатна.

Иска се повече трудъ и повече усилия, и успѣхътъ неминуемо ще последва.

На събрането, станало на 16 т. м. е било избрано настоятелство въ съставъ: председателъ Кр. Смиленовъ, подпредседателъ М. Георгиевъ, секретаръ: П. Яневъ, касиеръ: К. Цокловъ, съветникъ: Димитровъ, контролна комисиия: С. Поповъ, В. Панайотовъ, Г. Денева, които активно подпомогнати отъ всички членове, вървѣме, достойно ще изпълнятъ възложената имъ задача. М. Георгиевъ.

ПРОДАВА СЕ ЧАСТНА библиотека

отъ около 2000 тома на много изисна цена — на цѣло или по книга. Справка Василевъ Македонска 87.

Ако е удоволствие да се язди велосипедъ, то е неизмѣримо по голѣмо, когато се ездятъ единъ Хубавъ лекъ Елегантъ и Здравъ какъвто е велосипедъ „Dürkopp“ КИЛИТЧИ АНДРЕЯ-ВАРНА Телеф. 342

Сензациитѣ въ Варна.

Пѣстрака пакъ се отличилъ. Въ своето заведение „Ешмадеме“ е довелъ руски казачки хоръ отъ 14 души съ балалайки и китари. Изпълняватъ хубави руски народни и украински пѣсни, цигански романси, кавказки танци.

Кафенето „в. 1050“ въ курортния кварталъ 581/5, въ новото здание на Бай Бончо, се снабди съ абисински чардакъ противъ лѣтнитѣ горещини. Чардакътъ е отъ захарна трѣстика, сѣщо като на абисинския кралъ Расъ Тафари. Поднася се чисто абисинско кафе и на многото посетители често сладководущетъ Янакиджика тѣлкува принципитѣ и идеитѣ на „земледѣлския“ съюзъ.

Семейна градина бирария „Бойолу“ е запазила хубавитѣ стари традиции — да сервира на гоститѣ си само натурални Кестричски вина. Хубавиятъ грамофонъ и радиоапарата Филипсъ веселятъ посетителитѣ.

КЪОЩКЪ съ три декара дървета, при два чешми, на Експлоатационното шосе, до 6-й полицейски участѣкъ съ красива гледка къмъ морето, продава се на много изисна цена. Справка при Боянъ Станчевъ — ред. в. „Черно Море“ 1—3

Осждень

на смъртъ полицай.

Берлинскитѣ вестници „Берлинер Тагеблатъ“ съобщава, че на 17-й т. м. въ углавния съдъ на Карлсруе (Германия) е била прочетена присъдата по шумното дѣло на Вернеръ Подсудимиятъ Вернеръ, 46 год., е билъ началникъ на криминалната полиция въ Баденъ. Тѣй, въ съгласие съ своята любовница, Луиза Маркле, отровили гл-жа Вернеръ. Дѣлото се е гл-дало цѣли 6 дни при стечението на много слушатели.

Дамама подсудими се обвинявали единъ другъ. Луиза

Мериле се оправдавала, че не знаяла, за назначението на отровата, която ѝ далъ Вернеръ да сложи въ нашата съ кафе, предназначена за жена му.

Прокурорътъ искалъ смъртно наказание и за дамата, обаче, съдътъ осждилъ Вернера на смъртъ, а Луиза Меркле оправдалъ.

ВАРНА на помни забавни болести.

Два месеци прекарали въ Варна презъ лѣтото закрепва здравето ви и придобива живота ви.

ВАРНА е най-красивия курортъ на Черно море.

Б. Доброполски

Пробивътъ на Добро Поле

въ 1918 година.

Войницитѣ, които се заварѣха отъ отпускъ донесоха вѣстията, че съюзния договоръ съ централнитѣ сили билъ само за 3 години и срока му изтичалъ на 10 септемврий 1918 г., следъ която дата на всѣка цена трѣбвало сме да сключимъ сепаративенъ миръ. Въпреки всички взети мѣрки този слухъ упорито се разпространяваше средъ войницитѣ и на тази тема постоянно се говореше между тѣхъ. Войницитѣ не скриваха желанието си да не останатъ още една зима на Доброполската позиция, като обясняваха, че всѣкото имъ нещастие произхожда отъ тамъ, че тѣ сж злѣ третираны, лошо облечени и лошо хранени, защото сж въ чужда дивизия. Ежедневно почнаха да заявяватъ на началницитѣ си офицери, че трѣбвало да се направятъ сериозни постѣпки за изпращане на полка въ своята 8-а пѣхотна Тунджанска дивизия.

Изобщо, духътъ на защитницитѣ бѣше упадналъ значително и дисциплина се поддържаше подъ строгостта на военно наказателния законъ. Въ картенитѣ роти имаше сравнително по-голѣма дисциплина. Това се отдава на факта, че въ тѣхъ войницитѣ бѣха подобрани и преимушествено българи отъ старитѣ предѣли на Царството.

Въ домакинско отношение полкътъ стоеше много злѣ. Начело на домакинството бѣше поставенъ единъ старъ капитанъ, произведенъ отъ подофицеръ, човѣкъ съ ниска култура, безъ всѣкаква инициатива, който чакаше за всѣчко заповѣди отъ полковия коман-

диръ, които бѣше въ състояние само да полуизпълни. Като се има предъ видъ, че полкътъ е извършилъ неимовѣрни походи, естествено, че при доброполския участѣкъ се е явилъ съ доста разтроено домакинство. Озбж почти нѣмаше. Полкътъ си обслужваше отчасти съ ротнитѣ товари, ездитни коне и дружиннитѣ каруци, които единствени бѣха останали запазени, благодарение усиленитѣ грижи на строевитѣ началници. Полковия обозъ бѣше разпилянъ отъ дългитѣ походи и нищо не бѣше направено за обновлението му, въпреки че се отпуснаха достатъчно кредити. Положението бѣше стигнало до тамъ, че презъ пролѣтъта на 1919 година, домакинството на полка бѣше останало безъ коне, по голѣмата частъ бѣха измрѣли, а отъ пехотнитѣ и картенни роти бѣха обрѣнъ вече всички коне и дадени въ разпорѣждането на домакина на полка. Бѣха оставени само по единъ ездитенъ конъ на дружина!

Причини за измирането на конетѣ и лишаването на полка отъ обозъ бѣха силно пресечената планинска мѣстностъ, въ които полкътъ действаше отъ априлъ 1917 година и най-вече органиитѣ на домакинството, които бѣха слабо заинтересувани и твърде неопитни въ работата си. За всѣчко се облѣгаха на дивизионното интенданство и нищо не бѣха сторили презъ лѣтото, за да осигурятъ прехраната на добитъка за презъ зимата. Нищо не бѣше сторено за обновлението на конската сбруя; самари, сѣдла и принадлежно-

ститѣ имъ бѣха оставени на произволъ на съдбата.

Ако се срещнеше по-добре постегнатъ и стѣкменъ товаренъ конъ това биваше непременно частна инициатива на човѣкъ отъ нѣкоя строева рота. Това бѣше очебишно и станало послѣдователно въ полка. Естествено, че при такова едножало състояние на обозъ страдаше прехраната и снабдяването съ бойни и други припаси.

Прехраната на хората бѣше сѣщо така твърде зле поставена. Биваха случаи когато цѣли взводове и роти мѣлаливо отказваха да ядатъ сготвената храна. Продуктитѣ не се отпуснаха редовно и поради липсата на едни продукти не се отпуснаха други въ замѣна, а органиитѣ на прехраната винаги се извиняваха, че интенданството не отпуснало. А действителността каква бѣше? Прехраната се обслужваше отъ пѣхотното щатно число хора плусъ още толкова прикомандировани отъ строевитѣ роти и нищо не се правеше за доставянето на това, що интенданството ни даваше. Захвадующъ прехраната — поручикъ и неговъ трима помощници — единъ подпоручикъ и двама офицери кандидати бѣха разпрѣснати, съ единъ голѣмъ брой подофицери и войници, почти по цѣлия балкански полуостровъ! Единъ завеждаше полкова мандра и изхранване полкови добитѣкъ на бѣломорския брѣгъ при с. Енидже, не далечъ отъ градъ Драма и ржководеше сѣнокося въ с. Любимецъ, Одринско, гдето бѣше постоянното му седалище. Втори помощникъ ржководеше сѣнокосение и събиране добитѣкъ за храна на полка въ Сърбия, гдето бѣше и седалището му. Трети помощникъ ржководеше една градина и

събиралъ храна въ околността на с. Витенци, Велешко, съ вѣдалище гр. Велесъ. Полкоската градина, въ землището на гр. Прилѣпъ, не можеше да задоволи нуждитѣ на полка. Първо мѣстото ѝ не бѣше тамъ, защото поради голѣмото разстояние до позицията на полка и липсата на съобщителни средства, никога не даваше на полка пресенъ зеленчукъ. Набраниятъ отъ полковата градина зеленчукъ се пренасяше въ кошове до гара Трояци, отъ гдѣто се прехвърляше въ сандѣци, за да не бѣде изкреденъ при превозване по въздушната линия презъ с. Дюкя, с. Мелница до въздушната станция св. Пантелеймонъ, отъ гдето се превозваше на волски кола до разходния продоволственъ складъ на полка, тѣй наречениятъ „Червенъ складъ“, поради това, че бѣше бѣздисанъ отъ вѣтъ червено. Този складъ отстоеше на цѣли 18 километра отъ позицията на полка и пренасянето отъ тукъ ставаше на товарни коне. Това разстояние можеше и неложително бѣше да се съкрати, като се премѣсти този складъ по-близо до позицията на полка, както бѣха направили всички сѣдмни полкове, но заведующия прехраната намираще тукъ по-голѣмо спокойствие и си противопоставяше на виски опити на по-горното началство да се премѣсти този складъ по-близо до позицията Държането на разходния продоволственъ складъ и органиитѣ на прехраната на цѣли 18 километра въ тила на позицията бѣше противно на положението и престѣпно.

До колко бѣше безразборенъ разхода на хората въ домакинството иде да покаже факта, че бѣха създадени още 4 полкови склада за облѣкло,

вещи и хранителни продукти. Въ гр. Прилѣпъ полкътъ държеше складъ отъ продоволствени припаси. Заведующиятъ прехраната не се стесняваше да обяснява, че тамъ държалъ голѣми количества фасулъ, оризъ, захаръ, чай и пр., за да не ги знае 2-о дивизионно интенданство, тѣй като, ако узнае, че полкътъ има такова голѣмо количество продукти ще спре да отпуска нови. При моста Расинъ Бей на р. Черна, полкътъ поддържаше вещи складъ. Тамъ имаше складирани два вагона нови германски дрехи и чизми, въ това време, когато защитницитѣ на Добро Поле ходеха недооблечени и боси. Трети складъ имаше на гара Трояци съ значителенъ персоналъ, гдѣто се получаваша и отправляваха хранителни припаси и други вещи за полка. Четвърти складъ имаше на гара Градско, гдето се складирваха нѣкиси вещи и предметитѣ отпуснати отъ дивизионното интенданство, на полковото домакинство, които то горжливо прибиравше, за да ги запази за следъ войната! По този начинъ разпрѣснатото домакинство, очевидно е, до колко можеше да обслужи полка. Полкътъ нѣмаше никакви работилнички за поддържане облеклото и снаряжението. Такива се откриха едва въ августъ 1918 година по настояване на дружиннитѣ командири. Нищо на единъ офицеръ не бѣха направени обувки, защото отпуснатия коженъ материалъ се складирваше въ Расимъ Бей и Градско за следъ войната! Между офицеритѣ се знаеше, че въ полка сж направени всѣкого два чифта чизми на полковия командиръ и домакина! Офицеритѣ се хранѣха по ротни и твърде мизерно, защото не имъ се отпуснаха редовно про-

дукти. Следъ излизане на тайната заповѣдъ по дѣйствующа армия отъ 1918 година, съ която се запрещаваше даване подобрена храна на офицеритѣ, даже и на тѣхни средства, положението стана още по-тежко. Офицеритѣ отъ щабъ на една дружина щѣха да станатъ презъ м. юли жертва на отравяне отъ яденето, което имъ се приготвяваше въ две полустроени баки, некалайдисвани твърде отъ дълго време. Самата позиция въ домакинско отношение бѣше немарена до престѣпностъ. Защитницитѣ трѣбваше да си носятъ вода отъ доброполското блато и дерето северо-западно отъ Котата 18997 само съ манерки, защото липсваха сѣдове. Защитницитѣ се бѣха примирили съ положението да се миятъ на 15 дена единъ пътъ т. е. следъ смѣна отъ позиция, защото липсваха сѣдове за вода, която можеше да се носи единствено отъ блатото на единъ километръ отъ главната позиция, пѣхотната до кждѣто се обстрѣлваша често отъ мини и снаряди и разтакането на много хора бѣше съпроводено съ даване на лишни жертви. Енергичнитѣ постѣпки на единъ отъ дружиннитѣ командири заставиха да се доставятъ качествена вода въ скривалищата и кофи за пренасянето ѝ отъ скривалищата. Снабдяването на твърде много въ последствие защитницитѣ да затуляватъ входовѣта на скривалищата съ мокри платници противъ отровни и задушливи газове на неприятелската артилерия. (Следва).

Печатница Д. Тодоровъ Варна.